

Forslag til forespørgselsdebat om sociale socialeydelse.

(Medlem af Inatsisartut Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling)

Naalakkersuisut takker for forslaget, som sætter fokus på en væsentlig problemstilling vedrørende sociale ydelser.

Naalakkersuisut vil indledningsvist bemærke, at det følgelig ikke er hensigtsmæssigt, at fabrikker lukker på grund af manglende arbejdskraft, samtidig med at ledigheden stiger i landet. Naalakkersuisut har den holdning, at man skal udnytte landets ressourcer på den bedst tænkelige måde.

I forhold til personer, som er ramt af ledighed og som modtager offentlig hjælp, skal her gøres opmærksom på, at de har ret til individuel rådgivning og vejledning, der tager udgangspunkt i den enkelte borger, og som har det mål for øje at gøre det muligt at komme i vedvarende beskæftigelse.

Det er en forpligtelse for kommunen at oplyse modtageren af offentlig hjælp, om retten til at få udarbejdet en individuel handlingsplan. Kommunen skal således ikke afvente, at modtageren af offentlig hjælp selv beder om en handlingsplan, men er forpligtet til aktivt at orientere modtageren om muligheden for at få udarbejdet en individuel handlingsplan.

Formålet med udarbejdelsen af en individuel handlingsplan er, at modtageren skal sikres en målrettet indsats i forhold til en fremtidig optagelse og fastholdelse på arbejdsmarkedet, og en eventuel bedring af de personlige og familiemæssige levevilkår.

Handlingsplanen skal således fungere som en manual for, hvorledes modtageren i fremtiden sikres optimale forhold, hvad enten der er tale om tilbagevenden til arbejdsmarkedet eller overgang til anden offentlig forsørgelsesydelse. Handlingsplanen skal være udformet således, at såvel modtageren og kommunen ikke er i tvivl om, hvad næste skridt skal være. Ved at formulere handlingsplanen tydeligt og præcist vil man kunne fastholde både modtageren af offentlig hjælp og kommunalbestyrelsen i de målsætninger, der er opsat for vedkommende.

Hensigten med offentlig hjælp er netop ikke, at borgere skal have denne hjælp som et vedvarende forsørgelsesgrundlag.

Hvis man ansøger om offentlig hjælp eller modtager offentlig hjælp, er der en forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man får anvist et rimeligt tilbud om arbejde, skal vedkommende tage imod dette, medmindre vedkommende er vurderet uarbejdsdygtig, er syg eller er på barsel.

Udgangspunktet er således, at hvis man er sund og rask, kan man ikke nægte et anvist arbejde fra kommunen, uanset om det ligger udenfor pågældendes arbejdsfelt i forhold til tidligere beskæftigelse, uddannelse eller lignende.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere vurdere, om tilbuddet er rimeligt. Vurderingen er et individuelt skøn, hvori der skal tages højde for, i hvilket omfang vedkommende kan klare det anviste arbejde.

Forslagsstilleren stiller spørgsmålet, om de personer, der er sunde og raske og som nægter at tage beskæftigelse i nødlukkede fabrikker om sommeren, fortsat skal modtage støtte.

Det er naturligvis Naalakkersuisuts holdning, at lovgivningen om offentlig hjælp skal overholdes. For at kunne modtage offentlig hjælp skal man opfylde bestemmelserne herom i lovgivningen. Derfor gælder, at hvis man melder sig ledig og står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal man naturligvis tage imod et tilbud om beskæftigelse. Hvis man nægter dette, vil man som udgangspunkt ikke være berettiget til offentlig hjælp.

Såfremt tilbuddet om beskæftigelse er forskelligt fra, hvad man tidligere har beskæftiget sig med, vil den ledige ganske givet have brug for god individuel råd og vejledning, især hvis man har været uden beskæftigelse i en periode.

I 2025-planen fremgår, at Naalakkersuisut forbereder et gennemgribende reformarbejde. Sammen med bolig- og skattepolitikken skal velfærdsydelse indrettes, så det altid kan betale sig at tage et arbejde.

Med disse ord ser Naalakkersuisut frem til en god debat.